

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 119/2012
30.01.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Новице Пековића, Предрага Глигоријевића, Драгана Јоцића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Мирјаном Пузовић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.С., због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 3. у вези члана 33. у вези члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1032/12 од 24.12.2012. године, подигнутом против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж1 3695/12 од 20.09.2012. године, у седници већа одржаној дана 30.01.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1032/12 од 24.12.2012. године, па се **УКИДА** решење Апелационог суда у Београду Кж1 3695/12 од 20.09.2012. године и предмет враћа Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Лазаревцу К 28/04 од 26.03.2009. године, окривљени Н.С. ослобођен је од оптужбе на основу члана 355. тачка 3. ЗКП да је извршио два кривична дела тешке крађе у саизвршилаштву из члана 166. став 1. тачка 3. КЗ РС у вези члана 22. ОКЗ, да је извршио једно кривично дело тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ и да је извршио кривично дело лаке телесне повреде из члана 54. став 2. КЗ РС.

Одлучујући о жалби Општинског јавног тужиоца у Лазаревцу, Окружни суд у Београду је решењем Кж 2149/09 од 21.07.2009. године уважио жалбу Општинског јавног тужиоца у Лазаревцу и укинуо наведену првостепену пресуду, те предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

У поновљеном првостепеном поступку, пресудом Другог основног суда у Београду К 1974/10 од 30.04.2012. године, окривљени Н.С. у ставу један оглашен

је кривим да је извршио продужено кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 3. у вези члана 33. у вези члана 61. КЗ за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од једне године и четири месеца, и кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 1. КЗ за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од три месеца, па је на основу члана 60. КЗ окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од једне године и шест месеци уз урачунавање временаведеног у притвору од 25.12.2003. до 27.01.2004. године, када је окривљени пуштен на слободу.

Оштећене С.И. и Р.Б. су упућене на парнични поступак ради остваривања имовинско-правног захтева.

Према окривљеном је изречена мера безбедности – одузимање предмета, опојне дроге хероин у облику базе у количини од 0,26 грама, одузете у два пакетића по потврди о привремено одузетим предметима ПС Лазаревац од 05.11.2009. године.

Истом пресудом у ставу два окривљени је на основу члана 355. тачка 2. ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ.

Оштећени РБ К. доо Л. је упућен на парнични поступак ради остваривања имовинско-правног захтева.

Окривљени је ослобођен од обавезе плаћања трошкова кривичног поступка и паушала.

Одлучујући о изјављеним жалбама Другог основног јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног, Апелациони суд у Београду решењем Кж1 3695/12 од 20.09.2012. године, уважањем жалби Другог основног јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног, укинуо је наведену првостепену пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

Републички јавни тужилац, подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 1032/12 од 24.12.2012. године, против решења Апелационог суда у Београду Кж1 3695/12 од 20.09.2012. године, због повреде закона из члана 385. став 2. Законика о кривичном поступку (ЗКП) са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев као основан, укине побијано решење Апелационог суда у Београду и предмет врати том суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је поступио у смислу члана 422. ст. 2. и 3. ЗКП и у седници већа, одржаној у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, размотрио списе предмета са решењем против којег је подигнут захтев за заштиту законитости, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости указује да је решењем Апелационог суда у Београду Кж1 3695/12 од 20.09.2012. године повређена одредба члана 385. став 2. ЗКП.

Одредбом члана 385. став 2. ЗКП предвиђен је изузетак, односно ограничење општег овлашћења другостепеног суда, из става 1. истог члана, у погледу одлука које тај суд може донети приликом решавања о жалби против пресуде, у седници већа или на основу одржаног претреса и то у односу на овлашћење другостепеног суда да укине првостепену пресуду и упути предмет првостепеном суду на поновно суђење. Наиме, према наведеној законској одредби такву одлуку другостепени суд не може донети у процесној ситуацији када је у истом предмету већ једанпут укинута првостепена пресуда.

Дакле, одредба члана 385. став 2. ЗКП представља "процесну" забрану за другостепени суд да поново укине првостепену пресуду у предмету у коме је првостепена пресуда већ једанпут укинута, што истовремено значи да ни првостепени суд не може у истом предмету трећи пут водити првостепени поступак (правно схватање Кривичног одељења Врховног касационог суда од 28.11.2011. године).

Сходно реченом, у конкретној процесној ситуацији, у којој је ожалбена пресуда Другог основног суда у Београду К 1974/10 од 30.04.2012. године донесена у поновљеном првостепеном поступку након укидања раније донесене првостепене пресуде (Општинског суда у Лазаревцу К 28/04 од 26.03.2009. године), другостепени суд – Апелациони суд у Београду је био дужан да у смислу одредаба члана 377. ст. 1. до 5. ЗКП, а затим одредаба чл. 378. и 379. ЗКП одржи претрес или да у седници већа донесе мериторну одлуку поводом изјављених жалби. Како другостепени суд то није учинио, већ је првостепену пресуду укинуо решењем Кж1 3695/12 од 20.09.2012. године, учинио је повреду кривичног закона – одредбе члана 385. став 2. ЗКП, на штету окривљеног Н.С., јер он има право на суђење у разумном року и да одлуку донесе законом одређени суд, а то је у овом случају Апелациони суд у Београду.

Због учињене повреде закона, Врховни касациони суд је уважио захтев за заштиту законитости, а на основу члана 425. став 1. ЗКП, укинуо правноснажно решење Апелационог суда у Београду Кж1 3695/12 од 20.09.2012. године и предмет вратио том суду на поновно одлучивање о изјављеним жалбама, у смислу разлога изнетих у овој пресуди.

**Записничар-саветник
Мирјана Пузовић,с.р.**

**Председник већа –судија
Невенка Важић,с.р.**